

Сонця водоспад

муз. В. Хвойницького

сл. А. Драгомирецький

Одягла земля знов білу вишиванку –
І пішла до танцю з молодим світанком.
Пелюстки у вишень, наче білі звуки,
Що мені так дзвінко падають у руки.

Приспів: Наді мною сонця дивний водоспад,
І неначе пісня, світанковий сад.
Під високим небом нині я стою.
Тільки тим, хто любить, сонце роздаю.

У житті і крок не зробиш без любові,
В ній завжди сміється березнева повінь,
І весни п'янкої в ній вогонь зелений,
Не пройди, коханий, тихо попри мене.

Приспів.

Як у шибку день постукав ясноокий –
Ти прийшов у серце, любий, ненароком.
І пелюстки вишень, наче пісні звуки,
Падають так дзвінко, весело у руки.

Приспів: Наді мною сонця дивний водоспад,
І неначе пісня, світанковий сад.
Під високим небом нині я стою.
Тільки тим, хто любить, сонце роздаю.